

Asian Research Association

திருக்குறளில் இடம்பெறும் ஒடு, ஒடு உருபின் பயன்பாடு

நவீன் கணேசன் ^{அ, *}, சரண் சக்லாம் ஆத்மலிங்கம் ^அ

^அ நவீன் மொழித்துறை, சுலுத்தான் இதுரீசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சோங்கு மாலிம், 35900 மலேசியா

The usage of Oṭu, Ōṭu Urupu found in Tirukkural

Navin G Ganeson ^{அ, *}, Sharan Suklam Aithma Lingam ^அ

^அ Department of Modern Language, Sultan Idris Education University, Tanjong Malim, 35900, Malaysia

*Corresponding author Email: navingganeson@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.54392/ijot2312>

Received: 07-12-2022; Revised: 15-01-2023; Accepted: 20-01-2023; Published: 13-02-2023

Abstract: Tirukkural is considered to be the most important book among the Patinen kilkanakku book. Tirukkural explains the basic qualities necessary for humans to live harmoniously in their inner lives and to live with pleasure, harmony, and well-being in their outer lives. Similarly, the verrumai urupu is an important element in Tamil grammar. Tolkappiyar defines verrumai urupu as eight. In such verrumai urupu, the third verrumai urupu has five terms. Its karutta or karuvipporul consists of two terms, al and an. Both are synonymous. The Utanikalccip consists of three terms, oṭu, ōṭu and uṭaṅ. All three give the same meaning. Therefore, the main objective of this study is to identify and explain the use of different forms of oṭu and ōṭu in tirukkural. This study was carried out with a qualitative approach. In this way, this research has been carried out in a descriptive approach using books, and research articles suitable for library research. All information has been analyzed based on the objective of the study. The research data has been classified according to the purpose of the study and analyzed in the text analysis method. Based on that, 1330 tirukkural 24 kural oṭu and ōṭu found An explanation is also given for the eight kural selected in it. Through this study, it is possible to know the usage of oṭu and ōṭu in tirukkural.

Keywords: Tirukkural, Verrumai Urupu, Oṭu, Ōṭu.

முன்னுரை

திருக்குறள் என்பது இன்றும் உலகளவில் போற்றப்படும் ஒரு புகழ்பெற்ற தமிழ் இலக்கியமாகும். திருக்குறள் நாடு, மொழி, இனம், சமயம் கடந்து, உலக மக்கள் அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ள கூடிய நூலாக உள்ளது. திருக்குறள் கருத்துகள் அறநெறிகள், வாழ்வியல் நெறிகள், அரசியல் நெறிகள், ஒழுக்க நெறிகள், பொருளியல் நெறிகள், களவியல் நெறிகள், கற்பியல் நெறிகள் என்று வரிசைப்படுத்தக் கூடியவையாய் அமைந்திருக்கின்றன (Subbarayan & Jayakumar, 2021). திருக்குறளின் பெருமையை முதன்முதலில் உலகறியச் செய்தவர் வீரமாமுனிவர். பன்னாட்டு அறிஞர்களும் திருக்குறளை மொழி பெயர்த்து உலகறியச் செய்தனர் (Dheeba, 2022).

தமிழகத்தைக் களப்பிரர் ஆட்சி புரிந்த காலப்பகுதியிலே திருக்குறள் தோற்றம் பெற்றுள்ளது. திருக்குறள் அறத்துப்பால், பொருட்பால், இன்பத்துப்பால் என மூன்று உட்பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது (Gunapalasingam, Mumthaj Sameem & Suresh., 2022). திருக்குறளில் மொத்தம் 133 அதிகாரம் உள்ளன. (Singaravelu, 2014). 133 அதிகாரம் கொண்டுள்ள அதேநேரம் ஒவ்வொரு அதிகாரமும் பப்பத்துக் குறளைக் கொண்டுள்ளன (Gunapalasingam et al., 2022).

தொடர்ந்து, தமிழ் சொல்லிலக்கணத்தில் ஒரு கூறாக வேற்றுமை உருபு உள்ளது. வேற்றுமை என்ற சொல்லுக்கு வேறுபாடு என்பது பொருள்.

'வேற்றுமை தாமே ஏழென மொழிப' (தொல். 546)

என்பது நூற்பா. தொல்காப்பியத்தில் வேற்றுமை ஏழாகும் என்பது இந்நூற்பாவின் விளக்கம்.

'விளிகொள் வதன்கண் விளியோடு எட்டே' (தொல்.547)

என்பது அடுத்த நூற்பாவாகும். விளிவேற்றுமையோடு கூட்ட வேற்றுமை எட்டாகும் என்பது இதன் விளக்கமாகும். மேலும்,

'அவைதாம்,

பெயர், ஐ ஒடு கு

இன் அது கண்விளி என்னும் ஈற்ற' (தொல்.548)

என்பது நூற்பா. அவை, பெயர், ஐ, ஒடு, கு, இன், அது, கண், விளிவேற்றுமை என்பனவாகும். எனவே, தொல்காப்பியத்தில் கூறும் மொத்த வேற்றுமை எட்டாகும் (kēcikan, 2012).

ஆய்வு நோக்கம், வரையறை

திருக்குறளில் இடம்பெறும் ஒடு, ஒடு உருபின் பயன்பாட்டினைக் கண்டறிதலும் அதனை விளக்குதலுமே இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

இவ்வாய்வானது திருக்குறளை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளதால் திருக்குறளின் மூன்று பிரிவான அறம், பொருள், பால் ஆகியவையில் ஆய்வுக்குத் தொடர்புள்ள குறள்களை மட்டுமே உட்படுத்திப் பகுத்தாயப்பட்டுள்ளது. அஃதாவது, 'ஒடு', 'ஒடு' என்ற உருபை ஏற்று வந்துள்ள சில திருக்குறளை மட்டுமே ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும், இந்த ஆய்வில் வேற்றுமையில் உள்ள எட்டு உருபுகளில் 'ஒடு', 'ஒடு' ஆகிய இரண்டு உருபு பயன்படுத்தி மட்டுமே ஆராயப்பட்டுள்ளன.

வேற்றுமை உருபு என்றால் என்ன?

பெயர்ச்சொற்களால் குறிக்கப்படும் பொருள்கள், உயர்திணையாயினும் அஃறிணையாயினும் அவை, பல்வேறு காரியங்களுடன் தொடர்பு உள்ளதாக அமைகிறது. பின்வரும் எட்டுப்பொருள்களே தமிழ்ப் பெயர்ச்சொல்லின் வேற்றுமைகளுக்கு அடிப்படைப் பொருள்கள் ஆகும். அவை;

i. கருத்தா (எழுவாய்)	v. நீங்குமிடம்
ii. செயப்படுபொருள்	vi. உடைமை
iii. காரணம்/கருவி - உடனிகழ்ச்சி	vii. நிகழ்மிடம்
iv. சேருமிடம்	viii. விளிப்பொருள்

ஆகும். இந்தப் பொருள்களை உணர்த்துவதற்காகப் பெயர்ச்சொற்களின் பின்னால் சேர்க்கப்படும் எழுத்துகளும் சிறுசொற்களும் இந்த வேற்றுமைகளின் உருபுகள் எனப்படுகின்றன. எழுவாய் (கருத்தா) வேற்றுமைக்கும் விளி வேற்றுமைக்கும் உருபு இல்லை. மற்ற ஆறு வேற்றுமைக்கும் உரிய உருபுகள் உள்ளன. ஏழாம் வேற்றுமை (நிகழ்மிடம்) இடப்பொருளுக்கு உரியதால், இடத்தைச் சுட்டும் எல்லாச் சொற்களும் ஏழாம் வேற்றுமை உருபாகலாம் (Seeni Naina Mohamed, 2015).

மேலும், ஒரு சொல் வேற்றுமை உருபை ஏற்பதனால் ஒரு பெயரின் சொற்பொருள் (lexical meaning) மாறிவிடாது. எடுத்துக்காட்டாக, மன்னனை, மன்னனால், மன்னனோடு எனும் சொல்லில் உள்ள 'மன்னன்' என்னும் சொல் தனக்குரிய பொருளில் மாறுபடவில்லை. ஆனால், அச்சொல்லின் இலக்கணப் பொருள் (grammatical meaning) மாறுபடுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, 'மன்னனோடு' என்ற சொல், 'ஒடு' உருபைப் பெரும்போது உடனிகழ்ச்சி பொருளாகவும் வினைமுற்றோடு உறவு கொள்கிறது. ஆகவே, ஒரு வாக்கியத்தில் ஒரு பெயர்ச்சொல்லை வினைமுற்றோடு தொடர்புபடுத்துகிற அளவிலேயே வேற்றுமை அமைகிறது எனலாம். வேற்றுமை பொருள் இதுதான் என்றும் வேற்றுமைகளின் எண்ணிக்கையும் வரையறை செய்வது இயலாது. காரணம், வேற்றுமைக்குத் தொல்காப்பியர் தெளிவான அல்லது தனியாக வேற்றுமை பற்றிய தகவல்களைத் திட்டவாட்டமாக வகுக்கவில்லை (Paramasivam, 2011).

இருப்பினும், தொல்காப்பியர் வேற்றுமை எட்டெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வேற்றுமைகளை வடிவ அமைப்பிலும் எண் அடிப்படையிலும் இவர் சுட்டியுள்ளார். வேற்றுமை உருபுகளாக ஆறினைக் கூறும் தொல்காப்பியர் இவ்வுருபுகள் பெயருக்குப் பின்னிடத்தனவாக அமையும் எனவும், அவ்வாறு இணையுங்கால் சாரியை வரப் பெறுதலும் உண்டு எனவும் கூறுகின்றார். தொல்காப்பியர் வேற்றுமைக்கு வெளிப்படையாக இலக்கணம் கூறவில்லை எனினும் அவர் வேற்றுமைக்குரிய பண்புகளாகச் சுட்டுவதிலிருந்து வேற்றுமையின் இலக்கணத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுதல் இயலும் என்றுள்ளார் (Aathithan, 2013).

மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு

தொல்காப்பியத்தில் நூற்பவின் வழி மூன்றாம் வேற்றுமை உருபைக் காணலாம்.

மூன்றா குவதே

ஒடுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி

வினை முதல் கருவி அனைமுதற் றதுவே(தொல்.557)

என்பது நூற்பா ஆகும். மூன்றாம் வேற்றுமை ஒடு எனப் பெயர் கொண்ட வேற்றுமைச் சொல்லாகும். வினைமுதலும் கருவியும் ஆகிய அவ்விரண்டு அடிப்படைகளையும் கொண்டு வேற்றுமைச் சொல்லாக அமைகிறது. சான்றாக, அரசனால் கோயில் கட்டப்பட்டது (வினைமுதல்- கருத்தா), கற்களால் கோயில் கட்டப்பட்டது(கருவி) பொருள்படுகிறது. முன்பு ஒடு வேற்றுமைக்குச் செல்வாக்கு மிகுதியாகக் காணப்பட்டது. ஆன், ஆல் உருபுகள் அதிகளவில் பயன்பாட்டில் இல்லாத காலம் என்றும் கூறுகின்றனர். சான்றாக, கொடியொடு துவக்குண்டான் - கொடியால் சுற்றிக் கொள்ளப்பட்டான். பிற்காலத்தில், ஆன், ஆல், ஒடு, ஒடு என இவ்வுருபு தோன்றின (kēcikan, 2012).

மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு கருவி, கருத்தா, உடனிகழ்வு ஆகிய மூன்று பொருளில் வரும் என்று இலக்கண நூல்கள் கூறுகின்றன. இதன் கருத்தா அல்லது கருவிப்பொருள், ஆல், ஆன் என்ற இரண்டு உருபு கொண்டது. இரண்டும் ஒருபொருள் கொண்டவை. ஆன் இலக்கிய வழக்கு ஆகும். கருத்தன் ஏவுகருத்தன் (செயலைச் செய்யுமாறு ஏவுபவன்), இயற்றுக் கருத்தன் (செயலைச் செய்பவன்) என இருவகைப்படும். அடுத்ததாக, கருவியும் முதற்கருவி (செய்வதற்கு மூலப்பொருளாவது), துணைக்கருவி (புறத்திருந்து பயன்படுவது) என இருவகைப்படும் (kēcikan, 2012).

உடனிகழ்ச்சிப் பொருள் 'ஒடு, ஒடு, உடன்' என்ற மூன்று உருபுகள் கொண்டது. மூன்றும் ஒரே பொருள் கொண்டவையாகும். ஒடு, ஒடு என்பது வேற்றுமை உருபாகவும் உடன் என்பது சொல்லுருபாகவும் இருக்கிறது. இந்த உருபுகளை வாக்கியத்திலுள்ள இருபெயர்களில் உயர்வானதுடன் சேர்த்தல் மரபாகும். எடுத்துக்காட்டாக, மன்னனோடு அமைச்சரும் சென்றார் (உயர்வுகருதி உருபு மன்னருடன் சேர்ந்தது). மேலும், உடனிகழ்ச்சி என்பது ஒரு தொழில் நிகழ்வு காலத்திலேயே இன்னொரு தொழிலும் நிகழ்வதாகும். அவ்விரு தொழில்களையும் செய்பவர் இருவேறு நபர்களாய் இருக்க வேண்டும். செய்யும் தொழில் ஒன்றாகவே அமையவேண்டும். சான்றாக, மகிழன் கண்ணனோடு படித்தவர். 'ஒரு' என்ற சொல்லை அடுத்து உயிரெழுத்து வந்தால் ஓர் என்று மாற்றிக்கொள்ளுவது போன்று ஒடு என்று மாற்றிக்கொள்ளுவதே முந்தைய மரபாக இருந்துவந்துள்ளது. பின்னாளில் இது பேணப்படவில்லை எனினும், இதனை அறிந்துகொண்டபின் இந்த மரபைப் பின்பற்றினால், அந்தச் சொற்களைத் தொடர்ந்து ஒலிப்பது எளிதாகும். சான்றாக,

தாயொடு மகளும் வந்தாள்.

(ம என்ற உயிர்மெய்க்கு முன்பு ஒடு உருபு வந்தது)

என்னோடு ஆடவா

(ஆ என்ற உயிருக்கு முன்பு ஒடு உருபு வந்தது)

வினை கொண்டு முடிகிற பொருளைத் தன்னிடத்தும் உடன் நிகழ்கிறதாக உடையது உடனிகழ்ச்சி ஆகும். சான்றாக, தாயொடு சேயும் வந்தாள். இத்தொடரில் 'சேய்' என்பது வினை கொண்டு முடிகிற பொருள். 'வருதல்' என்பது தொழில். அத்தொழிலைத் தன்னிடத்தும் உடன் நிகழ்த்துகிற பொருள் 'தாய்'. எனவே, இஃது உடனிகழ்ச்சிப் பொருள் எனப்படும் (Seeni Naina Mohamed, 2015).

திருக்குறளில் காணப்படும் ஒடு, ஓடு உருபின் பயன்பாடு

1. தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்

தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று. (குறள் 236)

- புகழ் + ஒடு = புகழொடு - தோன்றுக > (த்+ஓ)
- ...புகழொடு தோன்றுக...

(தோ என்ற உயிர்மெய்க்கு முன்பு ஒடு என்ற வேற்றுமை உருபு வந்துள்ளது)

மேல் காணும் குறளில் '...புகழொடு தோன்றுக...' என்ற சொல்லில் மூன்றாம் வேற்றுமை உருபாகிய ஒடு வந்துள்ளது. இத்தொடரில் 'தோன்றல்' என்பது வினை கொண்டு முடிகிற பொருள். 'தோன்றுதல்' என்பது தொழில். அத்தொழிலைத் தன்னிடத்தும் உடன் நிகழ்த்துகிற பொருள் 'புகழ்'. எனவே, இஃது உடனிகழ்ச்சிப் பொருள் எனப்படும்.

2. கொடியார் கொடுமை உரைக்கும் தொடியொடு

தொல்கவின் வாடிய தோள். (குறள் 1235)

- தொடி + ஒடு = தொடியொடு - தொல்கவின் > (த்+ஓ)
- '...தொடியொடு தொல்கவின்...'

(தொ என்ற உயிர்மெய்க்கு முன்பு ஒடு என்ற வேற்றுமை உருபு வந்துள்ளது)

என்ற குறளில் 'தொடியொடு...தோள்' என்று மூன்றாம் வேற்றுமை உருபாகிய ஒடு வந்துள்ளது. ஆனால், இங்கு உடனிகழ்வுப் பொருண்மை இல்லை. ஏனெனில், வாடுதல் தோளுக்கு மட்டும் உரிய வினை. தொடிக்கு வாடுதல் இல்லை. நெகிழ்தலே உண்டு. தொடி நெகிழ்ந்தன தோள் வாடின என்றே இக்குறள் பொருள் படுகிறது.

3. விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல்

கற்றாரோடு ஏனை யவர். (குறள் 410)

- விலங்கு + ஒடு = விலங்கொடு - மக்கள் > (ம்+அ)
- 'விலங்கொடு மக்கள்..'

(ம என்ற உயிர்மெய்க்கு முன்பு ஒடு என்ற வேற்றுமை உருபு வந்துள்ளது)

- கற்றார் + ஒடு = கற்றாரோடு - ஏனை > (ஏ)
- '...கற்றாரோடு ஏனை...'

(ஏ என்ற உயிருக்கு முன்பு ஒடு என்ற வேற்றுமை உருபு வந்துள்ளது)

என்ற குறளில் 'விலங்கொடு மக்கள்' என்பதில் ஒடு உருபு உடனிகழ்வுப் பொருளில் அல்லாமல் விலங்கையும் மக்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கூறுவதாக அமைகிறது. மேலும், இக்குறளில் 'கற்றாரோடு ஏனை' என்பதில் ஒடு உருபு உடனிகழ்வுப் பொருளில் அல்லாமல் கற்றாரையும் கல்லாதவரையும் வேறுபடுத்திக் காட்டும் பொருளில் வந்துள்ளது.

4. உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருள்

பாம்போ டுடன்உறைந் தற்று. (குறள் 890)

- பாம்பு + ஒடு = பாம்போடு - உடன்உறைந் > (உ)
- '...பாம்போடு + உடன்உறைந்...'

(உ என்ற உயிருக்கு முன்பு ஒடு என்ற வேற்றுமை உருபு வந்துள்ளது)

என்ற குறளில் 'பாம்போடு உடன்உறைந்' என்பதில் மூன்றாம் வேற்றுமை உருபாகிய 'ஓடு' வந்துள்ளது. இத்தொடரில் 'உடன்உறைந்தற்று' என்பது வினை கொண்டு முடிகிற பொருள். 'உறைதல்' என்பது தொழில். அத்தொழிலைத் தன்னிடத்தும் உடன் நிகழ்த்துகிற பொருள் 'பாம்பு'. எனவே, இஃது உடனிகழ்ச்சிப் பொருள் எனப்படும்.

5. பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி

வால்எயி றூறிய நீர். (குறள் 1121)

- பால் + ஓடு = பாலொடு - தேன்கலந் > (த் + ஏ)
- 'பாலொடு தேன்கலந்...'

(தே என்ற உயிர்மெய்க்கு முன்பு ஓடு என்ற வேற்றுமை உருபு வந்துள்ளது)

இதில் 'ஓடு' வேற்றுமை உடனிகழ்வுப் பொருளில் வரவில்லை. பாலையும் தேனையும் பிரிக்க முடியாது. எனவே, இஃது உடனிகழ்வு அன்று. ஏனென்றால், இரண்டு செயல்கள் ஒரே நேரத்தில் நடப்பதாகும். மேலும், உடனிகழ்வில் வரும் இரண்டையும் பிரிக்க முடியும். எடுத்துக்காட்டாக, 'வாலொடு முன்தோன்றி மூத்த குடி' என்பதில் வாலையும் அதை ஏந்தியவனையும் பிரிக்க முடியும்.

6. வேலொடு நின்றான் இடுஎன் றதுபோலும்

கோலொடு நின்றான் இரவு. (குறள் 552)

- வேல் + ஓடு = வேலொடு - நின்றான் > (ந் + இ)
- 'வேலொடு நின்றான்...'

(நி என்ற உயிர்மெய்க்கு முன்பு ஓடு என்ற வேற்றுமை உருபு வந்துள்ளது)

- கோல் + ஓடு = கோலொடு - நின்றான் > (ந் + இ)
- '... கோலொடு நின்றான்...'

(நி என்ற உயிர்மெய்க்கு முன்பு ஓடு என்ற வேற்றுமை உருபு வந்துள்ளது)

என்ற குறளில் 'வேலொடு நின்றான்', அதாவது வேல் கொண்டு நின்றான் என்பது பொருள் படுவதால், இங்கு 'ஓடு' உருபு 'கொண்டு' என்ற பொருளில் வந்துள்ளது. மேலும், அதே குறளில் காணப்படும் 'கோலொடு நின்றான்' என்பதும் ஆட்சிக்குரிய கோலைக் கொண்டு நின்றான் என்று பொருள் படுகிறது. எனவே, இக்குறளில் இருக்கும் 'ஓடு' என்ற வேற்றுமை உருபு, உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வரவில்லை.

7. அறத்தா றிதென வேண்டா சிவிகை

பொருத்தானோ டூர்ந்தான் இடை. (குறள் 37)

- பொருத்தான் + ஓடு = பொருத்தானோடு - ஊர்ந்தான் > (ஊ)
- '...பொருத்தானோடு + ஊர்ந்தான்...'

(ஊ என்ற உயிருக்கு முன்பு ஓடு என்ற வேற்றுமை உருபு வந்துள்ளது)

என்ற குறளில் 'பொருத்தானோடு ஊர்ந்தான்' என்பதில் ஓடு என்ற மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு வந்துள்ளது. இத்தொடரில் 'ஊர்ந்தான்' என்பது வினை கொண்டு முடிகிற பொருள். ஊர்தல் என்பது தொழில். அத்தொழிலைத் தன்னிடத்தும் உடன் நிகழ்த்துகிற பொருள் 'பொருத்தான்'. எனவே, இஃது உடனிகழ்ச்சிப் பொருள் எனப்படும். ஏனென்றால், பல்லக்கைத் தூக்கிச் செல்பவனையும் அதில் பயணிப்பவனையும் குறிக்கிறது.

8. காமக் கடும்புனல் உய்க்குமே நானொடு

நல்ஆண்மை என்னும் புணை. (குறள் 1134)

- நாணம் + ஓடு = நானொடு - நல்ஆண்மை > (ந் + அ)
- '...நானொடு நல்ஆண்மை...'

(நு என்ற உயிர்மெய்க்கு முன்பு ஓடு என்ற வேற்றுமை உருபு வந்துள்ளது)

என்ற குறளில் 'நானொடு நல்ஆண்மை' என்பதில் ஓடு என்ற மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு வந்துள்ளது. இத்தொடரில் 'உய்க்கும்' என்பது வினை கொண்டு முடிகிற பொருள். 'உய்த்தல்' என்பது தொழில். அத்தொழிலைத் தன்னிடத்தும் உடன் நிகழ்த்துகிற பொருள் 'நாணம்'. எனவே, இஃது உடனிகழ்ச்சிப் பொருள் எனப்படும். ஏனென்றால், நாணம், ஆண்மை என்னும் பண்புகளைக் காமம் எனும் வெள்ளம் அடித்துக் கொண்டு போய் விடுகின்றது.

முடிவுரை

திருக்குறளில் எட்டுக் குறளில் இடம்பெற்ற ஓடு, ஓடு உருபின் பயன்பாட்டினைக் கண்டறிந்து விளக்கப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியத்தில் கூறப்பட்ட வேற்றுமை உருபுகளின் பயன்பாடுகளைத் திருக்குறளில் காண முடிகின்றது. திருவள்ளுவரின் இலக்கண ஆளுமை இந்தக் குறட்பா படைப்பாக்கத்தில் வெளிப்பட்டுள்ளது. திருக்குறள் இலக்கணப் புதுமை கொண்டுள்ளதை இந்த ஆய்வின் வழி அறியமுடிகிறது. ஆக, இலக்கியங்களில் இலக்கணப் பிழையின்றி வேற்றுமை உருபுகளின் பயன்பாட்டினை அறிந்து பயன்படுத்துதல் மிகவும் அவசியம்.

References

- Aathitthan, A. (2013) Tamizh Ilakkanaviyal, New Century Book House (P) Ltd., Chennai, India.
- Dheeba, C. (2022) Thavathiru Kundrakudi Adigalar's paraphrase of Thirukkural, International Research Journal of Tamil, 4(SPL 2), 200-208. <https://doi.org/10.34256/irjt22s232>
- Ganapathy, V. (2011) Tamil Ilakkaṇa Ilakkiya Arimukam, Santha Publishers, Chennai.
- Gunapalasingam, V., Mumthaj Sameem, M.S.J., Suresh, R. (2022) A comparative perspective of fact in Thirukkural and Thiruvartupayan, Indian Journal of Tamil, 3(3) 1-4. <https://doi.org/10.54392/ijot2231>
- Ilampuranan. (2005) Tolkāppiyam - collatikāram urai. Monark Graphics, Chennai, India.
- Innaasi, S. (2009) Solliyal, Paari Putthaga Pannai, Chennai, India.
- kēcikaṇ, P. (2012) Tolkāppiyam (muḷumaiyāka), Saradha patippakam, Chennai, India.
- Mariappan, K. (2012) Tirukkuṛaḷiṇ 133 atikāraṅkaḷukku virivāṇa viḷakkam, Good Books Publication, Chennai, India.
- Paramasivam, K. (2011) ikkaalath tamizh marabu, Adaiyaalam Press, Tiruchirappalli, India
- Seeni Naina Mohamed, S (2015). Nallatamizh ilakkanam (Tamil Grammar), Ungalkural Enterprise, Penang
- Singaravelu, S. (2014) Tirukkuṛaḷ (trilingual), Uma Publications, Kuala Lumpur, Malaysia
- Subbarayan, R., Jayakumar, T. (2021) Thirukkuralin Arivusar Nokkum Pokkum, International Research Journal of Tamil, 3(S-1), 188-192. <https://doi.org/10.34256/irjt21s131>
- Tamizhannal. (2009) Tolkāppiyam - Mūlamum Karutturaiyum, Meenatchi Putthaga Nilaiyam, Madurai, India

Funding

This study was not funded by any grant

Conflict of interest

The Authors have no conflict of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License

© The Authors 2023. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

Cite this Article

Navin G Ganeson, Sharan Suklam Ahthma Lingam, The usage of Oṭu, Ōṭu Urupu found in Thirukkural, Indian Journal of Tamil, 4(1) (2023) 13-19. <https://doi.org/10.54392/ijot2312>